

Taula

- 9 ... I cap mot
11 Canó de temps
- 13 I. RUNES
17 *Requiescat in bello*
19 Tenaç, el temps, de les hores, en fa bocins...
21 El silenci final buida una a una...
23 El moment infinit
25 Els dies enrunen masos...
27 Danys
29 Munt de residus
31 Reminiscències
33 Amanyagues la fredor de les pedres...
35 Columna
37 Casa després de l'exili
39 Detritus
41 Imatge del món. Imatge de l'home
43 Darrer ofici
45 Nuesa
- 47 II. RESTES
51 Tel·lúric
53 Guaret i blat
55 Argamassa
57 Del camí

- 59 Cel obert
61 El corrent
63 Esgarrifances del viure eixut...
65 Com dels verds engabiats...
67 La taula recorda l'aigua de l'arrel...
69 Posta
71 (Llambreig...
73 ... Irradiació)
75 La memòria de l'oblit
77 Trobar ric
79 El camí de pujada parteix de la terra
- 81 III. VESTIGIS
85 Primer temps
87 Tradició
89 Mapa del temps
91 Anotació
93 Agenda
95 Tràfec
97 Límit
99 Revers
101 Trasmudances
103 Radiació espectral
105 Refer el no-res
107 En el paper pautat de la vida...
109 Històries
111 (En)lloc
113 Sota la indiferència del sol

117 Amb el pes de les nits

119 El joc de bales

121 Notes

Pagès editors

... I cap mot

El temps esblaima el temps,
un residu d'ombres.

I cap mot el pinta.

El temps entela el temps,
una cendra de besllums.

I cap mot el llustra.

El temps esfuma el temps,
una resta de foscors.

I cap mot el grava.

El temps dissol el temps,
un detritus de tenebres.

I cap mot el fixa.

El temps dissipa el temps,
un fossar d'amnèsies.

I cap mot el guarda.

El temps escombria el temps,
un no-res de res.

I cap mot ho sap.

Canó de temps

I el temps no es desfàci com el fil d'un cabdell llençat a l'abisme.

CZESŁAW MIŁOSZ
(Trad. de Xavier Farré)

L'estiu ha confós l'alba i els vespres,
ceps amb raïms, el blat amb rostolls.
La llum ha eixalbat el mur del cel,
un castell de núvols ara blancs.
De ben lluny, un cotxe alçava pols
i remors pels camins de l'espera:
eren llambrecs, somnis, ombres, veus
que porten brins i grumolls, records.
Obre clarors el temps que retorna,
blanqueja la paret del present
i, tot semblant de belles paraules
el pedrís de la casa d'avui,
dibuixa el rostre perdut dels pares,
l'aroma dels capvespres d'agost
amb delits de la terra i del cos.
La plana de sobte s'ha omplert
de sentors i de mandres; les mans
de les pedres han blaït els anys,
que tot d'una es fan cendra i no-res.

Notes

Els poemes de *Refer el no-res* han estat escrits entre el juliol de 2015 i l'agost de 2020, tret de "Canó de temps", fet del 20 al 24 d'abril de 2022. "El silenci final buida una a una..." i "Com dels verds engabiats" es van compondre a Imerovigli (Santorini), durant el mes de maig de 2016. "Sota la indiferència del sol...", al Mas Surós de Sant Sadurní de l'Heura, els darrers dies del mes de juliol de 2017. Les primeres versions de "Detritus" foren escrites a Barcelona, l'octubre de 2017; la definitiva, a Lleida, durant l'octubre i el novembre.

El vers inicial de "Requiescat in bello" prové de la versió de Dolors Miquel, "Resto aquí i mai m'aturó enlloc", de "No-m part d'un loch e james no m'atur", de Jordi de Sant Jordi.

"Els dies enrunen masos..." i "Esgarrifances del viure eixut..." són fets des del record de la comarca dels Ports. Van ser inclosos a *Concert d'esferes. Antologia (1975-2016)* (Lleida, Pagès editors, 2017).

“Primer temps” i “Darrer ofici”, juntament amb la seva traducció al portuguès per Annie Cambe, han aparegut a la *Revista Brasileira*, núm. 92 (Academia Brasileira de Letras, juliol-setembre 2017).

“La taula recorda l’aigua de l’arrel...” es publicà per primer cop a *Fer-se un mateix el foc. Vuitanta-cinc escriptors en homenatge a Víctor Sunyol*, Barcelona, Emboscall – Cafè Central, 2015.

Dedico “La memòria de l’oblit” a Jesús, Isabelle i Nathalie, arran d’una conversa.

Evidentment, dedico “La taula recorda l’aigua de l’arrel...” a Víctor Sunyol.

“Requiescat in bello”, a Miquel Descot, amb agraïment.

Per a Corina Oproae, amb gratitud, “Radiació espectral”.

I “Refer el no-res”, a Vicenç Altaió, germà en les paraules.

© Francesc Josep Maria Sala Vallaura, 2022
© d'aquesta edició: Pagès Editors, S L, 2022
carrer Sant Salvador, 8 - 25005 Lleida
editorial@pageseditors.cat
www.pageseditors.cat
Primera edició: gener de 2023
ISBN: 978-84-1303-428-7
DL: L 2-2023
Impressió: Arts Gràfiques Bobalà, S L

◀ imprès a lleida ▶

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat de l'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, <www.cedro.org>) si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals de fragments d'aquesta obra.